2026/1139

20.5.2026

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/1139

z dnia 20 maja 2026 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/691 w odniesieniu do wsparcia pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([4]) ustanowiono Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013. Fundusz ten utworzono w celu umożliwienia Unii okazania solidarności z pracownikami, którzy stracili pracę w wyniku poważnych zmian we wzorcach światowego handlu, spowodowanych globalizacją.

(2) W 2009 r. zakres EFG został rozszerzony w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej, określonego w komunikacie Komisji z dnia 26 listopada 2008 r., aby objął wsparcie udzielane pracownikom, których zwolnienie nastąpiło bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.

(3) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 ([5]) ustanowiono EFG na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020. Rozporządzeniem tym rozszerzono również zakres EFG tak, aby obejmował on zwolnienia wynikające z wszelkich nowych światowych kryzysów finansowych i gospodarczych. To rozporządzenie zmieniono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 ([6]), aby umożliwić wyjątkowo finansowanie z EFG wniosków zbiorowych dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) znajdujących się w jednym regionie i działających w różnych sektorach gospodarki określonych w klasyfikacji NACE Rev. 2 na poziomie działów, ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([7]) w przypadku, gdy wnioskujące państwo członkowskie wykaże, że MŚP są głównym lub jedynym rodzajem działalności w tym regionie.

([1]) Dz.U. C, C/2025/4217, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4217/oj.
([2]) Dz.U. C, C/2025/4419, 29.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4419/oj.
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 maja 2026 r.
([4]) Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1927/oj).
([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1309/oj).
([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/691 z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 (Dz.U. L 153 z 3.5.2021, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/691/oj).
([7]) Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1893/oj).

(4) Rozporządzeniem (UE) 2021/691 ustanowiono EFG na czas obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. Aby umożliwić lepsze reagowanie za pośrednictwem EFG na szybko zmieniające się wyzwania gospodarcze w zglobalizowanej gospodarce, zakres EFG ponownie rozszerzono tak, aby obejmował wszelkiego rodzaju działania restrukturyzacyjne na dużą skalę, niezależnie od ich przyczyny. Wprowadzono niższy próg wsparcia niż próg przewidziany w rozporządzeniu (UE) nr 1309/2013, aby lepiej odzwierciedlić realia panujące w regionach słabiej zaludnionych. W świetle dwojakiej transformacji – cyfrowej i ekologicznej – instrumenty, które przygotowują beneficjentów do tej transformacji, uznano za obowiązkowe elementy każdego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych działań (zwanego dalej „skoordynowanym pakietem") oferowanego beneficjentom. Ponadto stopy współfinansowania dostosowano do najwyższej stopy współfinansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 ([8]) w zainteresowanym państwie członkowskim. Wprowadzono również obowiązkową ankietę dla beneficjentów.

(5) Głównym unijnym instrumentem pomocy pracownikom dotkniętym skutkami dostosowań i restrukturyzacji gospodarczej jest EFS+, który opracowano z myślą o oferowaniu pomocy w sposób wyprzedzający. EFG opracowano pod kątem oferowania pomocy w odpowiedzi na nieoczekiwane istotne działania restrukturyzacyjne w sposób reaktywny. Koncepcja pomocy dla pracowników, którzy zostali dotknięci restrukturyzacją nie odzwierciedla jednak w odpowiedni sposób faktu, że działania restrukturyzacyjne na dużą skalę zazwyczaj mają miejsce w długim horyzoncie czasowym. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać EFS+ do podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników, ale EFS+ nie zapewnia wsparcia na rzecz podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników w sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak sytuacje, w których znajdują się pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia. Przedsiębiorstwa, w których zatrudnieni są ci pracownicy, często znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej, a w związku z tym nie są w stanie same zaoferować takiej pomocy.

(6) Unia stoi w obliczu coraz bardziej nierównej konkurencji ze strony państw trzecich, które nie mają takich samych praw pracowniczych lub które nie zapewniają takiego samego poziomu bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Konieczne jest wspieranie przedsiębiorstw unijnych w walce z nieuczciwą konkurencją oraz ochrona pracowników przed jej negatywnymi skutkami.

(7) Rola EFG jako elastycznego funduszu udzielającego pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku działań restrukturyzacyjnych na dużą skalę oraz pomocy w jak najszybszym znalezieniu innej pracy, jest wciąż znacząca. Ważne jest, aby Unia nadal zapewniała konkretne jednorazowe wsparcie w celu ułatwienia reintegracji zwalnianych pracowników, prowadzącej do godnego i trwałego zatrudnienia w obszarach, sektorach, na terytoriach lub rynkach pracy dotkniętych wstrząsem spowodowanym poważnymi zakłóceniami gospodarczymi. Zasadnicze znaczenie ma, aby Unia zapewniała trwały dobrobyt, autonomię strategiczną i konkurencyjność, a jednocześnie chroniła swój unikalny model społecznej gospodarki rynkowej, wspierała pracowników i przedsiębiorstwa, aby zapewnić sprawiedliwą dwojaką transformację – cyfrową i ekologiczną – oraz chroniła miejsca pracy w Unii i utrzymywała swoją demokrację, bezpieczeństwo gospodarcze i pozycję geopolityczną. Aby zabezpieczyć przyszłość Unii jako potęgi gospodarczej oraz osiągnąć postępy w realizacji dwojakiej transformacji – cyfrowej i ekologicznej – należy zapewnić wsparcie pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji, tak aby mogli zdobyć umiejętności, które pomogą im w przejściu na inne stanowisko w ich obecnym przedsiębiorstwie albo do innego przedsiębiorstwa.

(8) W przypadku gdy przedsiębiorstwo przechodzi istotne działanie restrukturyzacyjne, często powoduje to działania restrukturyzacyjne u jego bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw. W takich przypadkach pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia u takich bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw powinni mieć również możliwość kwalifikowania się do wsparcia z EFG, pod warunkiem że przedsiębiorstwo składające wniosek wyrazi zgodę na uwzględnienie ich we wniosku przedłożonym państwu członkowskiemu. Wszelkie planowane zwolnienia grupowe u bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw przedsiębiorstwa składającego wniosek, objętych wnioskiem o wsparcie z EFG, powinny mieć miejsce w tym samym państwie członkowskim, w którym mają miejsce planowane zwolnienia grupowe przez przedsiębiorstwo składające wniosek, oraz należy wykazać istnienie wyraźnego związku przyczynowego między tymi zwolnieniami. Przedsiębiorstwo składające wniosek powinno samo spełniać kryteria interwencji, bez uwzględnienia bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw objętych jego wnioskiem. Przedsiębiorstwo składające wniosek powinno ponieść pełną i wyłączną odpowiedzialność za złożenie wniosku, przekazanie państwom członkowskim wszelkich niezbędnych informacji, zapewnienie współfinansowania krajowego oraz wdrożenie skoordynowanego pakietu.

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj).

(9) EGF powinien wspierać pracowników poprzez rozwijanie umiejętności transferowalnych, aby uniknąć zwolnień oraz umożliwić płynne przejście do nowego zatrudnienia. W związku z tym konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2021/691, aby umożliwić oferowanie pomocy z EFG również pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji, w tym – w stosownych przypadkach – pracownikom ich bezpośrednich dostawców i producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw. Ponieważ pracownicy ci w dalszym ciągu pozostają w stosunku pracy, ich pracodawca powinien mieć możliwość ubiegania się o pomoc za pośrednictwem odpowiednich organów państw członkowskich. Ponieważ EFG podlega zarządzaniu dzielonemu, organy państw członkowskich powinny mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o współfinansowanie z EFG po otrzymaniu wniosku od przedsiębiorstwa, pod warunkiem że przedsiębiorstwo zgodzi się zapewnić współfinansowanie krajowe. W przypadku przyznania wkładu finansowego z EFG zainteresowane państwo członkowskie powinno udostępnić przedsiębiorstwu wnioskowane środki w terminie dziesięciu dni roboczych od ich otrzymania. Przedsiębiorstwo powinno udostępnić państwu członkowskiemu wszelkie informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania końcowego dotyczącego realizacji odpowiedniego wkładu finansowego nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu okresu realizacji pomocy. Komisja powinna przygotować ankietę dla beneficjentów, a przedsiębiorstwo składające wniosek powinno udostępnić ją wszystkim pracownikom, którzy uczestniczyli w instrumencie współfinansowanym z EFG oraz, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom.

(10) Aby umożliwić państwom członkowskim ograniczenie ryzyka finansowego i zobowiązań finansowych związanych z wdrażaniem skoordynowanego pakietu, państwa członkowskie mogłyby zadecydować o przeprowadzeniu skutecznych i proporcjonalnych kontroli finansowych i administracyjnych przed złożeniem wniosku do Komisji (zwanych dalej „kontrolami *ex ante*").

(11) Komisja i państwa członkowskie powinny wykonywać swoje obowiązki w sposób uwzględniający koszty administracyjne poniesione przez przedsiębiorstwa związane z przygotowaniem wniosku oraz poniesione przez organy krajowe zajmujące się tym wnioskiem, a także w sposób proporcjonalny do szacowanego ryzyka finansowego związanego z wnioskiem.

(12) Procesy restrukturyzacji powinny wspierać między innymi stabilność gospodarczą przedsiębiorstwa i długoterminową stabilność zatrudnienia, a tym samym wzmacniać konkurencyjność Unii. W związku z tym w planach restrukturyzacji należy przewidywać zmiany i zarządzać nimi tak wcześnie, jak to możliwe, aby zapobiec niewypłacalności i utracie miejsc pracy, przy jednoczesnym zaangażowaniu na wczesnym etapie przedstawicieli pracowników oraz, w stosownych przypadkach, związków zawodowych. Zarówno podjęcie przez przedsiębiorstwo decyzji o złożeniu wniosku o wsparcie z EGF, jak i opracowanie skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych instrumentów powinny odbywać się w porozumieniu z beneficjentami objętymi pomocą, ich przedstawicielami i partnerami społecznymi, stosownie do przypadku, aby zapewnić poszanowanie praw pracowników do informacji i konsultacji zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi, a także aby zapewnić jakość i adekwatność instrumentów.

(13) Powinna istnieć możliwość uznawania za dopuszczalne wniosków o wsparcie finansowe obejmujące przedsiębiorstwa będące w trakcie restrukturyzacji, które znajdują się na niewielkich rynkach pracy, lub obejmujące wyłącznie MŚP, nawet jeżeli kryteria kwalifikowalności nie zostały w całości spełnione. W takich przypadkach powody, dla których nie wszystkie kryteria zostały spełnione, powinny zostać należycie uzasadnione we wniosku.

(14) Wsparcie udzielane pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji powinno uzupełniać istniejące formy wsparcia dostępne w ramach instrumentów krajowych lub układów zbiorowych. Przekwalifikowanie i podnoszenie kwalifikacji pracowników powinno przyczyniać się między innymi do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, godnych warunków pracy oraz do dwojakiej transformacji – cyfrowej i ekologicznej. Rozwiązania w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu nie powinny kwalifikować się do wsparcia z EFG, ponieważ nie są związane z utratą pracy, lecz z jej tymczasowym zawieszeniem. Jeżeli pozwalają na to instrumenty krajowe, przedsiębiorstwo składające wniosek powinno mieć możliwość zlecenia wdrożenia skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych instrumentów lub jego części innym podmiotom.

(15) Stopa współfinansowania instrumentów skierowanych do pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji powinna odpowiadać stopie współfinansowania pomocy z EFG dla zwalnianych pracowników. Przedsiębiorstwa składające wniosek o wsparcie z EFG powinny zapewnić współfinansowanie krajowe. W przypadku gdy przedsiębiorstwo składające wniosek zgadza się na objęcie wnioskiem o wsparcie z EFG pracowników swoich bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, powinno ono mieć możliwość uzależnienia tej zgody od wkładu tych bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw proporcjonalnego do wsparcia otrzymanego przez ich pracowników.

(16) Stopa współfinansowania wydatków poniesionych przez państwo członkowskie w związku z wnioskami o wsparcie z EFG i rozpatrywaniem tych wniosków, w tym kosztów administracyjnych i kosztów personelu związanych z kontrolami *ex ante*, a także działaniami przygotowawczymi, działaniami w zakresie zarządzania, działaniami informacyjnymi i promocyjnymi, działaniami w zakresie kontroli i sprawozdawczości, powinna wynosić 100 %.

(17) Ponieważ pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia nadal pozostają w stosunku pracy, do objęcia wsparciem powinny kwalifikować się jedynie te instrumenty aktywnej polityki rynku pracy, które pomagają im w zmianie lub podnoszeniu kwalifikacji lub zapewniają doradztwo lub mentoring, w tym instrumenty skierowane do pracowników, którzy mogliby podjąć kiedyś własną działalność gospodarczą. W związku z tym do objęcia wsparciem nie powinny kwalifikować się dodatki ani dotacje na rozpoczęcie działalności.

(18) Pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia, którzy otrzymują pomoc z EFG, nadal powinni kwalifikować się do otrzymania pomocy jako należący do pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia nawet w przypadku ustania umowy o zatrudnieniu lub stosunku pracy. Powinni również nadal kwalifikować się do objęcia ewentualnymi nowymi wnioskami składanymi przez odpowiednie państwa członkowskie w celu wsparcia pracowników zwalnianych z tego samego przedsiębiorstwa.

(19) Mając na uwadze coraz większą liczbę zadań Komisji związanych z wykonywaniem rozporządzenia (UE) 2021/691, Komisja powinna mieć możliwość ubiegania się o pomoc techniczną w wysokości do 1,5 % całkowitej maksymalnej rocznej kwoty EFG. Ta podwyższona maksymalna stawka jest również uzasadniona, ponieważ maksymalna roczna kwota EFG została obniżona w kontekście śródokresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych w latach 2021–2027.

(20) Biorąc pod uwagę nierównomierne wykorzystanie wsparcia z EFG przez państwa członkowskie, Komisja powinna propagować jego wykorzystywanie poprzez szersze informowanie o dostępnych możliwościach finansowania. Ponadto Komisja powinna wspierać państwa członkowskie poprzez wytyczne techniczne i wymianę najlepszych praktyk.

(21) Z uwagi na skalę i częstotliwość restrukturyzacji w ostatnich latach istnieją obawy, że obecny budżet EFG może być niewystarczający, aby uwzględnić wszystkie wnioski dotyczące zwolnionych pracowników i pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia. W związku z tym, aby zapewnić zrównoważone wykorzystanie EFG, co najmniej 40 % maksymalnej rocznej kwoty EFG należy zarezerwować na wnioski dotyczące zaprzestania działalności przez zwalnianych pracowników lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek. Ponadto wszelki wkład finansowy na rzecz pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia powinien być ograniczony do maksymalnej kwoty na jedno przedsiębiorstwo, dla danego państwa członkowskiego i na każdy rok budżetowy.

(22) Aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia oraz biorąc pod uwagę fakt, że rozporządzenie (UE) 2021/691 przestanie mieć zastosowanie z końcem 2027 r., z uwagi na pilny charakter sprawy niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2021/691 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z art. 4 EFG udziela wsparcia zwalnianym pracownikom oraz osobom prowadzącym działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia działalności w trakcie istotnych działań restrukturyzacyjnych, oraz pracownikom stojącym w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwach będących w trakcie restrukturyzacji.";

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 2*

Misja i cele

1. EFG wspiera transformacje społeczno-gospodarcze będące wynikiem globalizacji oraz zmian technologicznych i środowiskowych, pomagając zwalnianym pracownikom oraz osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. EFG wspiera również pracowników zagrożonych nieuchronnym zwolnieniem. EFG jest funduszem kryzysowym, który działa w odpowiedzi na zmiany. W związku z tym EFG przyczynia się do realizacji zasad określonych w Europejskim filarze praw socjalnych, wspiera trwałe zatrudnienie oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.

2. Celami EFG są okazywanie solidarności oraz wspieranie godnego i trwałego zatrudnienia w Unii poprzez udzielanie pomocy w przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany we wzorcach światowej wymiany handlowej, spory handlowe, znaczące zmiany w stosunkach handlowych Unii lub strukturze rynku wewnętrznego i kryzysy finansowe lub gospodarcze oraz przejście na gospodarkę niskoemisyjną w ramach dwojakiej zielonej i sprawiedliwej transformacji, lub będących konsekwencją cyfryzacji lub automatyzacji. EFG wspiera beneficjentów w jak najszybszym powrocie do godnego i trwałego zatrudnienia. Szczególny nacisk kładzie się na instrumenty, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji. EFG wspiera również pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, umożliwiając im zdobycie umiejętności potrzebnych do przejścia na inne stanowisko w ich obecnym przedsiębiorstwie albo do innego przedsiębiorstwa.";

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt w brzmieniu:

„1a) »pracownik stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia« oznacza pracownika w przedsiębiorstwie będącym w trakcie restrukturyzacji, którego umowa o pracę lub stosunek pracy, niezależnie od ich rodzaju lub czasu trwania, mają zostać zakończone w wyniku zwolnienia w następstwie pisemnego powiadomienia przedstawicieli pracowników przez pracodawcę, informującego ich – w trakcie konsultacji – między innymi o liczbie i kategoriach pracowników, którzy mają zostać zwolnieni, zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) dyrektywy 98/59/WE;";

b) dodaje się pkt w brzmieniu:

„6) »przedsiębiorstwo będące w trakcie restrukturyzacji« oznacza przedsiębiorstwo przechodzące proces obejmujący zwolnienia grupowe, zdefiniowane w art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/59/WE;";

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą wnioskować o przyznanie wkładu finansowego z EFG na instrumenty skierowane do zwalnianych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule. W przypadku wniosków przedsiębiorstw będących w trakcie restrukturyzacji dotyczących instrumentów skierowanych do pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, państwa członkowskie występują o wkład finansowy z EFG.";

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) istnienie planowanych zwolnień grupowych dotyczących co najmniej 200 pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w jednym przedsiębiorstwie będącym w trakcie restrukturyzacji w jednym państwie członkowskim.";

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na niewielkich rynkach pracy, w należycie uzasadnionych przypadkach, w szczególności w odniesieniu do wniosków obejmujących MŚP, wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu uznaje się za dopuszczalny, nawet jeżeli kryteria określone w ust. 2 nie są całkowicie spełnione, pod warunkiem że zwolnienia lub planowane zwolnienia grupowe mają istotny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową.

W przypadku wniosków na podstawie art. 8, państwo członkowskie należycie uzasadnia wniosek oraz wskazuje, które z kryteriów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu nie są całkowicie spełnione.

W przypadku wniosków na podstawie art. 8a, państwo członkowskie składa wniosek po otrzymaniu od przedsiębiorstwa należycie uzasadnionego wniosku, w którym wskazano, które z kryteriów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu nie zostały całkowicie spełnione.";

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W wyjątkowych okolicznościach, a w szczególności w odniesieniu do wniosków obejmujących MŚP, ust. 3 stosuje się także do rynków pracy innych niż niewielkie rynki pracy. Łączna kwota wkładów finansowych w takich przypadkach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu EFG.";

5) w art. 5 akapit pierwszy formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie składające wniosek wskazuje metodę wykorzystaną do obliczania do celów art. 4 liczby zwalnianych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia działalności, według stanu na co najmniej jeden z następujących dni:";

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 5a*

Powiadomienie o liczbie pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia

Do celów art. 4 niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie składające wniosek powiadamia Komisję o liczbie pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, którzy zostali wskazani w co najmniej jednym pisemnym powiadomieniu przedstawicieli pracowników przez pracodawcę, zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 98/59/WE.";

7) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym dodaje się literę w brzmieniu:

„c) pracownicy stojący w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwie będącym w trakcie restrukturyzacji, w tym, w stosownych przypadkach, u bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw tego przedsiębiorstwa.";

b) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Pracownicy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), nadal kwalifikują się jako należący do pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, nawet jeżeli ich umowa o pracę lub stosunek pracy ustały. Kwalifikują się jedynie te działania restrukturyzacyjne, w tym – w stosownych przypadkach – działania u bezpośrednich dostawców oraz producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw przedsiębiorstwa będącego w trakcie restrukturyzacji, które uznaje się za zwolnienia grupowe na podstawie dyrektywy 98/59/WE.

Pracownicy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), kwalifikują się do otrzymania pomocy, niezależnie od instrumentów wsparcia zapewnianych przez zainteresowane państwo członkowskie i finansowanych wyłącznie z ich zasobów, pod warunkiem że instrumenty te nie są częścią skoordynowanego pakietu.

Pracowników, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), uznaje się za kwalifikujących się beneficjentów, jeżeli zostali oni wskazani w pisemnym powiadomieniu, o którym mowa w art. 5a, dotyczącym nieuchronnego zwolnienia lub w kolejnych takich pisemnych powiadomieniach dotyczących dodatkowych planowanych zwolnień grupowych w przedsiębiorstwie składającym wniosek lub u jego bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, w stosownych przypadkach, pod warunkiem że odpowiednie informacje zostały przekazane najpóźniej ostatniego dnia przed dniem zakończenia oceny przez Komisję.

Pracowników bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), uznaje się za kwalifikujących się beneficjentów, pod warunkiem że:

a) są oni objęci planowanymi zwolnieniami grupowymi, które mają miejsce w tym samym państwie członkowskim co planowane zwolnienia grupowe przez przedsiębiorstwo składające wniosek; oraz

b) istnieje wyraźny związek przyczynowy między planowanymi zwolnieniami grupowymi przez przedsiębiorstwo składające wniosek a planowanymi zwolnieniami grupowymi przez jego bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw.";

8) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na instrumenty aktywnej polityki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu, mające na celu ułatwienie reintegracji beneficjentów objętych pomocą, w szczególności tych spośród nich, którzy znajdują się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, z myślą o ich zatrudnieniu lub podjęciu przez nich działalności na własny rachunek, lub w celu pomocy pracownikom, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy lit. c), w podnoszeniu lub zdobywaniu umiejętności niezbędnych do przejścia na inne stanowisko w ich obecnym przedsiębiorstwie albo do innego przedsiębiorstwa.";

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie drugim dodaje się literę w brzmieniu:

„c) w przypadku beneficjentów, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy lit. c), skoordynowany pakiet może obejmować szkolenia i przekwalifikowanie, w uzupełnieniu istniejących form wsparcia dostępnych w ramach instrumentów krajowych lub wymogów wynikających z układów zbiorowych, dostosowane do indywidualnych potrzeb pracownika, w tym w zakresie umiejętności wymaganych w zasobooszczędnej i zrównoważonej gospodarce, technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytej wiedzy i umiejętności, usługi w zakresie indywidualnej pomocy w poszukiwaniu pracy oraz działania na rzecz grup docelowych, poradnictwo zawodowe, usługi doradcze, mentoring, zwolnienia monitorowane, promowanie przedsiębiorczości oraz działania w zakresie współpracy.";

(ii) po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Skoordynowany pakiet nie obejmuje rozwiązań w zakresie pracy w zmniejszonym wymiarze czasu, dodatków ani dotacji na rozpoczęcie działalności.";

9) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Wnioski o pomoc z EFG dla zwolnionych pracowników oraz osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia działalności";

b) ust. 7 lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) oświadczenie wyjaśniające powody, dla których skoordynowany pakiet nie zastępuje instrumentów, za które na podstawie prawa krajowego lub układów zbiorowych odpowiedzialni są pracodawcy;";

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 8a*

Wnioski o pomoc z EFG dla pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia

1. Przedsiębiorstwa będące w trakcie restrukturyzacji mogą zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego o złożenie wniosku o przyznanie wkładu finansowego z EFG, jeżeli spełnione są kryteria interwencji określone w art. 4 ust. 2 lit. d) i jeżeli przedsiębiorstwo chce zaoferować współfinansowaną z EFG pomoc pracownikom, którzy stoją w obliczu nieuchronnego zwolnienia, zgodnie z art. 6 akapit pierwszy lit. c), przez cały okres realizacji. Przedsiębiorstwo może złożyć taki wniosek w terminie 14 tygodni od dnia przekazania przez nie właściwemu organowi publicznemu, zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 98/59/WE, pierwszego pisemnego powiadomienia przedstawicieli pracowników, zawierającego między innymi liczbę i kategorie pracowników, którzy mają zostać zwolnieni.

2. Przedsiębiorstwo składające wniosek może zgodzić się na objęcie swoim wnioskiem pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia u jego bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, którzy kwalifikują się zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c), pod warunkiem że wszystkie zwolnienia grupowe objęte wnioskiem, niezależnie od tego, czy mają miejsce w przedsiębiorstwie składającym wniosek, czy u jego bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, mają miejsce w tym samym państwie członkowskim.

Przedsiębiorstwo składające wniosek, które zgadza się objęć swoim wnioskiem pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia u swoich bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw zgodnie z akapitem pierwszym, pozostaje w pełni odpowiedzialne za wniosek na podstawie niniejszego rozporządzenia. W szczególności nadal ponosi pełną odpowiedzialność za:

a) złożenie wniosku;

b) przekazanie państwom członkowskim wszelkich niezbędnych informacji;

c) zapewnienie współfinansowania krajowego; oraz

d) wdrożenie skoordynowanego pakietu.

Przedsiębiorstwo składające wniosek może uzgodnić otrzymanie wkładów finansowych od swoich bezpośrednich dostawców i producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, proporcjonalnie do wsparcia otrzymanego przez ich pracowników.

3. Do celów niniejszego artykułu, Komisja zapewnia niewiążące wytyczne, listy kontrolne i wzory formularzy wniosków we współpracy z państwami członkowskimi. Państwa członkowskie mogą zadecydować o wprowadzeniu obowiązku stosowania takich wzorów przy składaniu wniosków.

Państwa członkowskie publikują w internecie wytyczne i wzory, aby pomóc przedsiębiorstwom w przygotowaniu ich wniosków.

Informacje, które mają być przekazane przez przedsiębiorstwo za pomocą wzorów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, obejmują wszystkie informacje, które są niezbędne do złożenia wniosku o przyznanie wkładu finansowego z EFG, zgodnie z ust. 12.

4. Państwa członkowskie składają swoje wnioski na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1. Bez uszczerbku dla przeprowadzenia przez Komisję niezależnej oceny wniosku o przyznanie wkładu finansowego z EFG zgodnie z ust. 11, państwo członkowskie składające wniosek może przeprowadzać kontrole *ex ante* w celu sprawdzenia:

a) możliwości finansowych i administracyjnych przedsiębiorstwa składającego wniosek w zakresie realizacji wkładu finansowego z EFG na rzecz zainteresowanych pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia;

b) informacji przekazanych zgodnie z ust. 12 lit. g), k) i o);

c) czy skoordynowany pakiet ma zostać zrealizowany zgodnie z prawem krajowym; oraz

d) czy w przypadku państwa członkowskiego składającego wniosek zachodzi ryzyko finansowe, w tym ryzyko potencjalnie nieuczciwych działań i ryzyko podwójnego finansowania.

W przypadku przeprowadzania takich kontroli *ex ante*, państwa członkowskie przekazują ich wyniki, wraz ze swoją oceną wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo, w momencie złożenia wniosku do Komisji. Komisja uwzględnia te informacje w swojej ocenie wniosku państwa członkowskiego. Jeżeli przeprowadzona przez Komisję ocena różni się od wyników kontroli *ex ante*, Komisja przedstawia odpowiednie wyjaśnienie w tym zakresie w streszczeniu informacji, o którym mowa w art. 15 ust. 3 lit. a).

5. Państwa członkowskie traktują wszystkie wnioski na równych zasadach oraz rozpatrują je zgodnie z kolejnością wpłynięcia, a także nie korzystają z jakiejkolwiek swobody uznania w odniesieniu do ich dopuszczalności i kwalifikowalności, oraz składają wnioski w odniesieniu do tych wniosków do Komisji. Państwa członkowskie nie wprowadzają jakichkolwiek dodatkowych wymogów ani nie zmieniają wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

6. Państwo członkowskie składające wniosek przedkłada Komisji wniosek o przyznanie wkładu finansowego z EFG w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania przez nie kompletnego wniosku.

7. Na wniosek przedsiębiorstwa, zainteresowane państwo członkowskie udziela wskazówek w trakcie całej procedury wnioskowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość i możliwości administracyjne przedsiębiorstwa.

8. Na wniosek państwa członkowskiego składającego wniosek, Komisja udziela wskazówek w trakcie całej procedury wnioskowej.

9. W terminie 10 dni roboczych od dnia złożenia wniosku lub, w stosownych przypadkach, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję tłumaczenia wniosku, w zależności od tego, co nastąpi później, Komisja potwierdza otrzymanie wniosku i zwraca się do państwa członkowskiego składającego wniosek o przekazanie wszelkich dodatkowych informacji wymaganych przez nią do oceny wniosku. Jeżeli wymagane dodatkowe informacje obejmują informacje, które mogą zostać przekazane przez przedsiębiorstwo, przedsiębiorstwo przekazuje te informacje państwu członkowskiemu.

10. W przypadku gdy Komisja zwraca się o przekazanie dodatkowych informacji, zgodnie z ust. 9, państwo członkowskie udziela odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych od dnia zwrócenia się przez Komisję o takie informacje. Na wniosek państwa członkowskiego składającego wniosek Komisja przedłuża ten termin o 10 dni roboczych. Każdy wniosek o przedłużenie terminu musi być należycie uzasadniony.

11. Na podstawie informacji przekazanych we wniosku Komisja kończy ocenę zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 50 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w stosownych przypadkach, jego tłumaczenia. Komisja ocenia informacje przekazane zgodnie z ust. 12. W swojej ewaluacji Komisja ocenia również adekwatność procesu konsultacji, o którym mowa w art. 7 ust. 4, a także skoordynowanego pakietu.

W przypadku gdy Komisja nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, informuje o tym państwo członkowskie składające wniosek przed jego upływem, wyjaśniając przyczyny opóźnienia oraz wyznaczając nowy termin zakończenia oceny. Ten nowy termin nie może przypadać później niż 20 dni roboczych po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

12. Wniosek zawiera następujące informacje:

a) dane identyfikacyjne przedsiębiorstw składających wniosek, w tym – w stosownych przypadkach – jego bezpośrednich dostawców i producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;

b) liczbę pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia w przedsiębiorstwie będącym w trakcie restrukturyzacji, które składa wniosek, zgodnie z art. 5a;

c) liczbę kwalifikujących się beneficjentów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), oraz liczbę beneficjentów objętych pomocą spośród nich, którzy mają skorzystać, zgodnie z zamiarem przedsiębiorstwa składającego wniosek, z instrumentów skoordynowanego pakietu;

d) w stosownych przypadkach i gdy tylko będą dostępne – wszelkie pisemne ustalenia między przedsiębiorstwem składającym wniosek a jego bezpośrednimi dostawcami lub producentami znajdującymi się poniżej w łańcuchu dostaw;

e) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do restrukturyzacji;

f) w przypadku gdy wniosek obejmuje pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia u bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw przedsiębiorstwa składającego wniosek – uzasadnioną analizę przekazaną przez przedsiębiorstwo składające wniosek, szczegółowo wskazującą na istnienie wyraźnego związku przyczynowego między planowanymi zwolnieniami grupowymi u jego bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw a planowanymi zwolnieniami grupowymi przez przedsiębiorstwo składające wniosek;

g) potwierdzenie, oparte na informacjach przekazanych przez przedsiębiorstwo, że to przedsiębiorstwo wywiązało się i nadal wywiązuje się ze swoich obowiązków prawnych, w tym obowiązków określonych w art. 2 dyrektywy 98/59/WE, oraz wszelkich układów zbiorowych regulujących te planowane zwolnienia grupowe oraz że zapewnia swoim pracownikom odpowiednie świadczenia.;

h) opis procedur stosowanych przez przedsiębiorstwo do celów konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami, stosownie do przypadku, w odniesieniu do opracowywania skoordynowanego pakietu, a także opis procedur stosowanych do celów konsultacji z organami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami w odniesieniu do instrumentów zawartych w skoordynowanym pakiecie, stosownie do przypadku;

i) wyjaśnienie zakresu, w jakim uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, oraz, w stosownych przypadkach, sposobu, w jaki skoordynowany pakiet uzupełnia działania finansowane z innych funduszy unijnych lub krajowych;

j) szacunkową strukturę beneficjentów objętych pomocą w podziale na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia, wykorzystywaną do opracowania skoordynowanego pakietu;

k) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu i związanych z nim wydatków, w tym w szczególności wszelkich instrumentów wspierających inicjatywy dotyczące zatrudnienia na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz młodych i starszych beneficjentów;

l) szacunkowy budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu na rzecz beneficjentów objętych pomocą;

m) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia skoordynowanego pakietu dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 7;

n) szacunkowy budżet w odniesieniu do wszelkich działań przygotowawczych, w tym kontroli *ex ante*, a także działań w zakresie zarządzania, działań informacyjnych i promocyjnych oraz działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości prowadzonych przez państwo członkowskie składające wniosek w związku z wnioskiem;

o) oświadczenie wyjaśniające powody, dla których skoordynowany pakiet nie zastępuje instrumentów, za które na podstawie prawa krajowego lub układów zbiorowych odpowiedzialni są pracodawcy;

p) potwierdzenie ze strony zainteresowanego przedsiębiorstwa, że będzie ono współfinansować instrumenty skoordynowanego pakietu i że jego współfinansowanie stanowi jedyne źródło współfinansowania krajowego, z wyjątkiem jakichkolwiek wkładów od bezpośrednich dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw tego przedsiębiorstwa;

q) potwierdzenie ze strony państwa członkowskiego składającego wniosek, że nie zapewniło ono jakiegokolwiek finansowania skoordynowanego pakietu.

W przypadku gdy liczby, o których mowa w lit. c) i l) akapitu pierwszego, ulegną zmianie przed zakończeniem oceny przez Komisję, o zmianach tych powiadamia się Komisję.

Przedsiębiorstwo składające wniosek przekazuje państwu członkowskiemu składającemu wniosek informacje, o których mowa w lit. a)–f), j)–m) i o)–p) akapitu pierwszego.";

11) art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z inicjatywy Komisji maksymalnie 1,5 % maksymalnej rocznej kwoty EFG można przeznaczyć na wydatki techniczne i administracyjne związane z jego wdrożeniem, takie jak działania przygotowawcze, działania w zakresie monitorowania, kontroli, audytu i oceny, a także zbieranie danych, w tym dotyczące instytucjonalnych systemów informatycznych, działania komunikacyjne i działania na rzecz lepszego eksponowania EFG jako funduszu lub na konkretne projekty i inne środki pomocy technicznej. Takie środki mogą obejmować przyszłe i wcześniejsze okresy programowania.";

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje przekazywanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i oceny EFG, a także specjalne działania informacyjne skierowane do państw członkowskich, które w przeszłości nie korzystały ze wsparcia z EFG lub korzystały z niego w małym stopniu. Komisja zapewnia również partnerom społecznym na poziomie unijnym i krajowym informacje, wraz z jasnymi wskazówkami, na temat wykorzystywania EFG. Zapewnianie wskazówek może również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w państwie członkowskim.";

12) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 lub 8a, uwzględniając w szczególności liczbę beneficjentów objętych pomocą, zaproponowane instrumenty i szacunkowe koszty, Komisja ocenia i proponuje kwotę ewentualnego wkładu finansowego z EFG, który może zostać przyznany w granicach dostępnych zasobów.";

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Stopa współfinansowania w odniesieniu do wydatków poniesionych przez państwo członkowskie na rzecz beneficjentów, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy lit. c), w związku z instrumentami określonymi w art. 7 ust. 5 wynosi 100 %.";

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 lub 8a Komisja uzna, że spełnione są warunki przyznania wkładu finansowego na podstawie niniejszego rozporządzenia, natychmiast rozpoczyna procedurę określoną w art. 15.";

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Co najmniej 40 % maksymalnej rocznej kwoty EFG rezerwuje się na wnioski dotyczące zaprzestania działalności przez zwalnianych pracowników lub osoby prowadzące działalność na własny rachunek, o których mowa w art. 8. Dowolna część tej kwoty niewykorzystana lub niezarezerwowana do dnia 30 czerwca każdego roku może zostać również wykorzystana na wnioski dotyczące pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, o których mowa w art. 8a. Wszelki wkład finansowy na rzecz pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. d), nie może przekraczać 4 000 000 EUR na jedno przedsiębiorstwo, w jednym państwie członkowskim, w dowolnym roku budżetowym.";

13) art. 14 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wydatki kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG, począwszy od dni określonych we wniosku zgodnie z art. 8 ust. 7 lit. j) lub art. 8a ust. 12 lit. m), w których zainteresowane państwo członkowskie lub zainteresowane przedsiębiorstwo rozpoczęło lub planuje rozpocząć świadczenie skoordynowanego pakietu na rzecz beneficjentów objętych pomocą, lub od dnia, w którym państwo członkowskie poniosło wydatki administracyjne na wdrażanie EFG zgodnie z art. 7 ust. 1 i 5.

2. Państwo członkowskie lub przedsiębiorstwo rozpoczynają realizację instrumentów kwalifikowalnych określonych w art. 7 bez zbędnej zwłoki i realizują te instrumenty jak najszybciej, a w każdym przypadku w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego.";

14) art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek Komisji dotyczący decyzji w sprawie uruchomienia EFG zgodnie z ust. 1 zawiera:

a) ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 8 ust. 6 lub art. 8a ust. 11, wraz ze streszczeniem informacji, na których oparta jest ta ocena; oraz

b) uzasadnienie kwot zaproponowanych zgodnie z art. 13 ust. 1.";

15) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 16*

Niewystarczające środki finansowe

Na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 8, 8a i 15 oraz pod warunkiem że pozostałe środki na zobowiązania dostępne w ramach EFG nie są wystarczające do pokrycia kwoty pomocy, która jest niezbędna zgodnie z wnioskiem Komisji, Komisja może, w wyjątkowych przypadkach, odroczyć przedłożenie wniosku dotyczącego uruchomienia EFG i wynikający z niego wniosek dotyczący przesunięcia budżetowego do czasu udostępnienia środków na zobowiązania w roku następującym po wniosku. W każdych okolicznościach musi zostać zachowany roczny pułap budżetowy EFG.";

16) w art. 17 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W odniesieniu do wniosków na podstawie art. 8a, zainteresowane państwo członkowskie, bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania płatności zaliczkowej od Komisji, udostępnia zainteresowanemu przedsiębiorstwu tę część płatności zaliczkowej, która odnosi się do skoordynowanego pakietu instrumentów wdrażanego przez przedsiębiorstwo. Państwa członkowskie mogą umożliwić płatności zaliczkowe w ratach, w którym to przypadku pierwsza rata jest udostępniana bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie dziesięciu dni roboczych. Szczegółowe ustalenia dotyczące płatności określane są w dokumencie regulującym wkład finansowy państwa członkowskiego na rzecz przedsiębiorstwa. Państwa członkowskie mogą, w stosownych przypadkach, kierować środki finansowe do przedsiębiorstwa za pośrednictwem właściwego organu regionalnego lub innego organu publicznego, pod warunkiem że nie opóźnia to płatności. Państwo członkowskie zatrzymuje lub kieruje do organu regionalnego lub innego organu publicznego tę część płatności zaliczkowej, która odnosi się do instrumentów, o których mowa w art. 7 ust. 5.";

17) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wdraża wkład finansowy z EFG na rzecz pracowników stojących w obliczu nieuchronnego zwolnienia, przedsiębiorstwo przekazuje, do końca szóstego miesiąca następującego po zakończeniu okresu realizacji, zainteresowanemu państwu członkowskiemu wszystkie odpowiednie informacje wyszczególnione w ust. 1.";

18) art. 22 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Komisja rozpoczyna ankietę dla beneficjentów w szóstym miesiącu po zakończeniu każdego okresu realizacji. Ankieta dla beneficjentów musi być otwarta dla uczestników przez co najmniej cztery tygodnie. Państwa członkowskie przekazują ankietę dla beneficjentów beneficjentom, wysyłają co najmniej jedno przypomnienie oraz informują Komisję o przekazaniu ankiety i wysłaniu przypomnienia.

W przypadkach obejmujących pomoc udzielaną beneficjentom przez przedsiębiorstwo na podstawie art. 6 akapit pierwszy lit. c) przedsiębiorstwo to jest odpowiedzialne za przekazanie ankiety, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, beneficjentom objętym instrumentami, a także do wiadomości przedstawicielom pracowników, oraz za wysłanie co najmniej jednego przypomnienia i za poinformowanie państwa członkowskiego o przekazaniu ankiety i wysłaniu przypomnienia. Odpowiedzi na ankietę dla beneficjentów są zbierane i analizowane przez Komisję w celu wykorzystania ich w przyszłych ewaluacjach.

5. Ankiety dla beneficjentów wykorzystuje się do zbierania danych na temat postrzeganej zmiany w zakresie szans beneficjentów na zatrudnienie lub, w przypadku beneficjentów, którzy już znaleźli zatrudnienie – danych na temat jakości znalezionego zatrudnienia, takich jak wszelkie zmiany dotyczące czasu pracy, rodzaju umowy o pracę lub stosunku pracy (praca w pełnym czy niepełnym wymiarze godzin; na czas określony czy nieokreślony), poziomu odpowiedzialności lub zmiany poziomu wynagrodzenia w porównaniu z poprzednim zatrudnieniem oraz sektora, w którym znaleziono zatrudnienie. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), obejmuje to również informacje na temat ewentualnego nowego stanowiska w tym samym przedsiębiorstwie, w stosownych przypadkach. Informacje te przedstawia się w podziale na płeć, grupę wiekową, poziom wykształcenia i poziom doświadczenia zawodowego.";

19) w załączniku II pkt 2 po pierwszym akapicie dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c), wskaźnik, o którym mowa w lit. a) akapit pierwszy niniejszego punktu, przedstawia się w podziale na następujące zatrudnienie:

a) w innym przedsiębiorstwie;

b) w tym samym przedsiębiorstwie:

(i) na tym samym stanowisku;

(ii) na innym stanowisku.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 maja 2026 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*
R. METSOLA	N. IOANNIDES